

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 51. Montpellulanum a Ludovico Rege absessum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

sem ferro & flamma corruerat, & Sæc. XVII.
A. C. 1622.
 Braslinius Betarrum oppidum in de-
 ditionem accepit: Condæus quoque &
 Mommorantius obsidione vix cæpta
 Lunellum æque ac Aimarguam & Mas-
 filiargam, necnon Sommeriam occupa-
 runt, non tamen sine Regionum strage
 ex fortuito incendio caussata. Cum
 igitur quamplurimæ, quas Calvinistæ
 munierant, urbes aut vi, aut deditio-
 ne in Regis obsequium reverterentur,
 ceteræ vero in sectariorum fide nuta-
 rent, hinc Rohanus Dux Rupellensi-
 bus auctor exstitit, ut desertis omnibus
 reliquis oppidis, duntaxat tres muni-
 mentis & præsiidiis validissimas civita-
 tes Regi opponerent: ast hoc Rohani Gramond.
hist. Gall.
p. 550. l. 12.
 consilium minus a Sectariis probabatur,
 accepto nuntio, quod evocante Hen-
 rico Borbonio, qui paulopost Sedani
 deceffit, Mansfeldius vagus & fame-
 licus Campaniam invasisset. Hujus
 tamen irruptio nil morabatur, quin
 Sueffionensis Dux arcem, cui a Ludo-
 vico nomen, construeret, ex qua Ru-
 pellenfibus primo desolatio, ac demum
 sectæ exitium fuit.

§. LI.

*Montpeffulanum a Ludovico Rege
 obsessum.*

Ad

Sæc. XVII.
A. C. 1622.

*Gramond.
& Calmet.*

l. c.

*Serres Hist.
Franc.*

Ad Montpeffulanæ urbis obsidionem iterata civium perfidia, & inhumana in Catholicos Calvinistarum crudelitas Regem provocabat: præterea dedecus ex infausta anni Superioris Montalbana obsidione per urbis Montpeffulanæ expugnationem eluendam esse suaserat Princeps Condæus, cui etiam Lediguerius assensit, unde etsi Catholicus, Regique fidus esset, adhuc tamen tanti momenti apud Sectarios erat, ut ejus suafu Montpeffulanorum in Regem ferocientium obstinatio moliri posse, crederetur. Hic ergo Rohano Duci exponit, quod, si publicæ securitatis literas daret, ipse ad Privatii oppidum venire vellet, non modo de Montspelli deditio, sed & de pace Sectariis concedenda acturus. Placuit utrique consilium de ultronea urbis deditio; Lediguerio autem pertinacius petente, ut Rex urbem veluti bello partam ingrederetur, Rohanus civium deprædationem veritus, prius desuper Montpeffulanos consulit, qui una omnes, se potius morituros, quam se suaque victoris arbitrio ac clementiæ relicturos responderunt. Confestim igitur muris admoventur belli tormenta; continuis dislosionibus nudantur tecta, quassantur mænia, ac circumfusæ peditum turmæ irruptionis impe-

imperium, velut victoriæ augurium Sæc. XVII.
 anxie expectant. Proximum quoque A. C. 1622.
 aut violentæ expugnationis, aut ultro-
 neæ deditiois successum Regi gratula-
 bantur omnes: idem pariter officium
 ineunte Mense Septembri Pro-Lega-
 tus Avenionensis a Gregorio XV. Pon-
 tifice decretus Regi præstiturus adve-
 nerat, qui tamen inde redux, unacum
 Torinio & Portesio Balduino, qui Le-
 gatum cum suis stipare jubebantur, a
 Calvinistis captus Nemausium velut in
 triumphum aut potius Sedis Aposto-
 licæ ludibrium raptabatur, libertate
 nonnisi pecuniis redempta: Interim
 totius belli instrumentis & apparatu di-
 micatum, ac ne punctum quidem tem-
 poris obsidio respiravit, haud minore
 obsessorum fortitudine, ac imperter-
 rito, qui in rebus desperatis plurimum
 valet, periculi, vitæque contemptu:
 Dies erat duodecima Septembris, qua
 Regii, quos inter Gallicæ Nobilitatis
 flos erat, propugnaculum prope sancti
 Dionysii collem aggrediuntur. hostem-
 que in urbem recedere compellunt, ac
 superato colle fugitivum insequuntur,
 improvido tamen consilio; cum enim
 instrumentis ad obstruendam portam
 opportunis provisi haud essent, con-
 festim Sectarii tanta vi erupere, ut Re-
 giis valide repulsis loco, unde pridie
 non

Sæc. XVII. non inulti fuerant dejecti, potirentur,
 A. C. 1622. cæsis Reginum quamplurimis, quos
 inter præcipue Fronfacus Princeps, Veu-
 ronius Marchio, Fabreguasius, Cuffer-
 guius, Sambertus, Luffanus, Mora-
 brunus, Laterassius, & Combaletus,
 omnes primæ Nobilitatis Viri, quorum
 vita meliori fato debita fuisset: Postri-
 die rursus Sectarii Regios segniter ad
 valla excubantes in fugam agunt, ipsa
 invasuri castra, nisi Portesius Marchio
 fugitivos in pugnam revocasset: Per-
 tinacius postea committitur prælium,
 dum Regii hostile quoddam munimen-
 tum aggressuri, scalas adhibent; e-
 rumpit hostis, pugnaque ad concubiam
 noctem protracta Regii cum sectariis
 confusi implicantur, linea indusia, quibus
 se ab hoste per obscura noctis discer-
 nerent, superinducere coacti: Diu in-
 certo Marte pugnatum, ac tandem æ-
 quato decore ac clade discessum: Al-
 bescente sole Regii Tympanistam in ur-
 bem ablegant, qui pro sepeliendis mor-
 tuis liberum ab hostili invasione tem-
 pus concedi peteret: id negant Calvi-
 nistæ, Regios cadaverum foetore pul-
 sum iri sperantes: inauditum sane in
 hanc diem strategma: nunquam enim
 negari solita fuit mortuis humus, ne-
 quidem inter barbaros: Tantum erat
 Calvinistarum odium in Catholicos!
 cum

*Synod. Na-
 tion. des
 Eccl. ref.
 pag. 8-*

cum vero Hugonotæ jam a primis se- Sæc. XVII,
 ctæ suæ incunabulis vivente adhuc Cal- A. C. 1622.
 vino eorum Protoparente in primo eo-
 rum Parisiensi Conciliabulo die 25 Maij
 1559. celebrato etiam infantibus natis
 ex Catholicis Parentibus ipsum Baptis-
 ma denegarint, ac primum in plenio-
 re Synodo decidendum judicarint, an
Catholicorum infantes ad Dei Ecclesiam
recipiendi sint? quid jam mirum, si hosti
 sepulturæ spatium denegarunt? Cete-
 rum urbs triginta quinque belli tor-
 mentis continuo verberatur, exiguo
 obfessorum damno, iterata tamen Re-
 giorum clade: Exeunte Mense Septem-
 bri nuntiatum Regi, Rohanum cum
 expedita mille ducentorum peditum
 manu in subsidium obfessæ urbis accur-
 rere: mox ergo Rex pugnæ avidus,
 hosti obviam procedit, soloque aspectu
 Rohanæos fugat: Tam potens est in
 rebelles Regis irati præsentia?

§. LII.

De pace rursus deliberatum.

Cum vero tam autumnali morbo, *Merc. Franc.*
 quam accepta clade Regii ordines *hist. de la*
 rarefcerent, aliunde vero annona fen- *rebell. Gra-*
 sim deficiente, urbis expugnandæ exi- *mond. l. 12.*
 gua spes esset, Lediguerius rursus pa- *Meteran.*
 cis media proponere statuit, vehemen- *l. 42.*
 ter *Calmet Hist.*
Univ. l. 151.